

Sygn. akt I CZ 55/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 maja 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Barbara Myszka (przewodniczący)

SSN Agnieszka Piotrowska

SSA Bogusław Dobrowolski (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku A. spółki z o.o. w W.

przy uczestnictwie B. spółki z o.o. w N., W. S.A. w W.

o wpis ,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 maja 2017 r.,

zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Sądu Okręgowego w W.

z dnia 24 lutego 2017 r., sygn. akt V Ca 1741/16,

oddala zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 7 stycznia 2016 r. Referendarz Sądowy w Sądzie Rejonowym w W. oddalił wniosek Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w W., do którego przyłączył się wierzyciel A. sp. z o.o. w W., o wpis w dziale III księgi wieczystej nr (...), prowadzonej dla nieruchomości należącej do dłużnika B. sp. z o.o. w W., wzmianki o toczącej się egzekucji w sprawie RM Km (...). Po rozpoznaniu skargi wierzyciela, Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 31 maja 2016r. oddalił ten wniosek. Postanowieniem z dnia 5 października 2016 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację A. sp. o. o. w W. od tego postanowienia. Postanowieniem z dnia 24 lutego 2017 r. Sąd Okręgowy odrzucił skargę kasacyjną wnioskodawcy od tego postanowienia jako niedopuszczalną ze względu na to, że zaskarżone postanowienie nie jest orzeczeniem rozstrzygającym co do istoty sprawy i nie przysługuje od niego skarga kasacyjna (art. 519¹ § 1 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie wnioskodawca zarzucił naruszenie art. 398⁶ § 2 w zw. z art. 519¹ § 1 k.p.c. poprzez błędne przyjęcie, że postanowienie w przedmiocie wpisu w księdze wieczystej wzmianki o wszczęciu egzekucji nie jest postanowieniem, na które przysługuje skarga kasacyjna, oraz art. 328 § 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. poprzez brak samodzielnego powołania podstawy prawnej orzeczenia. W konkluzji żalący wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie wieczystoksięgowe stanowi część postępowania nieprocesowego i dopuszczalność wniesienia skargi kasacyjnej od wydanego w tym postępowaniu orzeczenia sądu drugiej instancji, wobec braku przepisów szczególnych, jest uregulowana w art. 519¹ k.p.c. Zgodnie z art. 519¹ § 1 k.p.c., od wydanego przez sąd drugiej instancji postanowienia co do istoty sprawy oraz od postanowienia w przedmiocie odrzucenia wniosku i umorzenia postępowania kończących postępowanie - w sprawach z zakresu prawa osobowego, rzeczowego i spadkowego - przysługuje skarga kasacyjna, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej. Dopuszczalność wniesienia skargi kasacyjnej od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji w sprawach wieczystoksięgowych zależy więc

od spełnienia dwóch warunków, tj. aby było ono wydane co do istoty sprawy i kończyło postępowanie.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego (por. postanowienie z dnia 29 czerwca 2004 r., II CK 541/03, OSNC 2005, nr 6, poz. 112) wyjaśniono, że "istotę sprawy" w postępowaniu wieczystoksięgowym określają przesłanki materialnoprawne wniosku, taka bowiem postać orzeczeń jest właściwa rozstrzygnięciu o zasadności żądania wnioskodawcy domagającego się udzielenia ochrony prawnej przez potwierdzenie jego praw rzeczowych (wpisy w dziale II), ukonstytuowania ich, jeżeli przepis takiego wpisu wymaga (wpisy w dziale II albo IV) lub wzmocnienia skuteczności praw osobistych i roszczeń (wpisy w dziale III, wymienione w art. 16 u.k.w.h. i innych ustawach) , natomiast rozstrzygnięciem co do istoty sprawy nie są wpisy ostrzeżeń i wzmianek o charakterze wypadkowym, zabezpieczające prawidłowy tok postępowania wieczystoksięgowego lub innego albo zabezpieczające skuteczność ewentualnego orzeczenia (np. ostrzeżenie przewidziane w art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 6 grudnia 1996 r. o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, Dz. U. Nr 149, poz. 703, ze zm., w art. 10 ust. 2 u.k.w.h., w art. 924 k.p.c. lub dokonane na podstawie art. 755 k.p.c.). Postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie wpisu (lub wykreślenia) w księdze wieczystej wszczęcia egzekucji z nieruchomości, przewidzianego w art. 924 k.p.c., nie należy do kategorii postanowień co do istoty sprawy kończących postępowanie w sprawie i nie przysługuje od niego skarga kasacyjna (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2007 r., V CZ 27/07 nie publ. i z dnia 27 czerwca 2013 r., III CSK 244/12, nie publ.).

Z przytoczonych względów zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c.

jw

I.n